

2011. május 13-14-15 –én bejártuk Kassát és környékét a 11. T osztállyal, Köves Gyula bácsi vezetésével. Idén ez volt a külföldi kirándulásunk.

Pénteken a Pozsonyi úti fiúkollégiumban szálltunk meg, majd másnap reggel fél nyolckor indultunk útnak, hogy talpunk alá szedjük Szlovákia egy részét. Az első megállónk Kassa volt, ahol megtekintettük a régi városfalat, és a terén álló Szent Erzsébet-székesegyházat a Rákóczi-kriptával. Az a férfi, aki a templom történetét mesélte, olyan lelkesen mondta el nekünk, hogy a sors mint hányta-vetette az épületet, hogy kissé még ránk is átragadt a lelkesedése. Innen a Szádelői-völgybe mentünk, mely a mészkőhegyek között húzódik, és egy patak mentén kellemes virágillatban sétálhattunk végig. A patak vagy inkább már csermely olyan erősen csobogott, hogy jóformán megsüketült az ember, és teljesen elnyomta az érzékelést, így lett a Cukorsüveg szikla Cukrosüveg

A friss levegő az étvágyunkat meghozta estére, így már eléggé éhesen indultunk vissza, hogy Várhosszúréten elfoglaljuk a szállásunkat. Egy kellemes kis panzióban szálltunk meg. Odakinn hintaágy, zöld fű és kilátó fogadott minket. Gyuri bácsi javasolta, hogy sötétedés után menjünk fel, és megnézhetjük a Krasznahorka várátivilágítva. Nem bántuk még a szúnyogokat sem.

A szállásról annyit tudni kell, hogy ha az ember belép a fürdőszobába, kicsit megütközik némi látványosságon. Ugyanis a vécét megemelték, és két lépcsőfok vezet fel hozzá, így ha az ember onnan körbenéz maga körül, teljes szélte-hosszában látja fürdői birodalmát. Dőltünk a nevetéstől... A vacsora töltött káposzta volt, amit jóízűen fogyasztottunk el. Utána többen leültünk kártyázni, vagy a csapat része kinn ült és beszélgetett.

Másnap reggel finom virslit, teát, és aki akart lekváros kenyeret reggelizhetett, amivel nem győztünk betelni. Jóllakottan indultunk el a szállásról, immár kicsit a haza irányába, de előtte megpróbáltunk bejutni az Andrássy-mauzóleumba, ám végül csak kívülről láthattuk.

Krasznahorka vára a leginkább épen maradt várak közé tartozik, így beláttunk a konyhába, a tálalóba, korabeli hangszereket, ruhákat, festményeket és használati eszközöket láttunk. Betekintést nyertünk abba a szobába, ahol az ébenfa halottaskocsit őrzik, melyet csak kétszer használtak, majd jártunk a kriptában és a templomban.

A bennmaradós hétvége zárója volt Betlér, ahol az Andrássy-kastélyt és csodaszép parkjának egy részét jártuk be. Több mint negyven szobán haladtunk át, és ijesztően sok ismerős személy nevével találkoztunk, akikkel már ismerkedhettünk történelemóráinkon. A park telis-tele volt hatalmasra nőtt fákkal, és mindenhol zöldellt és virágzott. Bár az ég egész nap be volt borulva és csepergett is, mégis jó hangulatban sétálhattunk, majd csendben és elfáradva költöttük el az ebédünket.

Hazafelé a buszon csend uralkodott, mert mindenki bóbiskolt, vagy csak az elsuhanó zöld tájat figyelte. A Felvidék gyönyörű szép vidék, ahol az osztály szívesen járt, és máskor is ellátogatna.

Porogi Éva 11T

